

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 18ης Δεκεμβρίου 1997

Υπόθεση T-57/96

Livio Costantini
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι - Μεταβολή του τόπου υπηρεσίας - Επιστροφή στον τόπο της αρχικής τοποθέτησεως - Αποζημίωση εγκαταστάσεως - Ημερήσια αποζημίωση»

Πλήρες κείμενο στην ιταλική γλώσσα II - 1293

Αντικείμενο: Προσφυγή που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής περί αρνήσεως καταβολής στον προσφεύγοντα αποζημιώσεως εγκαταστάσεως και ημερήσιας αποζημιώσεως επ' ευκαιρία της επιστροφής του στον τόπο της αρχικής τοποθέτησεώς του μετά από περίοδο τοποθέτησεώς του εκτός του κοινοτικού του οργάνου.

Αποτέλεσμα: Ακύρωση και απόρριψη κατά τα λοιπά.

Επιτομή της αποφάσεως

Ο προσφεύγων, υπάλληλος της Επιτροπής, τοποθετημένος στο Κοινό Κέντρο Ερευνών στην Ispra, κλήθηκε, με απόφαση της Επιτροπής, να ασκήσει τα καθήκοντά του στον Διεθνή Οργανισμό Ατομικής Ενεργείας στη Βιέννη από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 1993, τοποθέτηση η οποία παρατάθηκε στη συνέχεια μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου 1995. Κατά τον χρόνο αυτό, ο προσφεύγων εγκαταστάθηκε, με τη σύζυγό του, στη Βιέννη. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή ανέλαβε, δυνάμει του παραρτήματος Χ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), τα έξοδα μισθώσεως κατοικίας στη Βιέννη και κατέβαλε στον προσφεύγοντα την αποζημίωση εγκαταστάσεως και την ημερησία αποζημίωση που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 10 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ.

Επ' ευκαιρία της επιστροφής του στην Ispra την 1η Μαρτίου 1995, ο προσφεύγων ζήτησε την καταβολή «αποζημιώσεως νέας εγκαταστάσεως» και ημερησίας αποζημιώσεως. Η διοίκηση απέρριψε την εν λόγω αίτηση, με δύο χωριστά σημειώματα της 17ης Μαΐου 1995 και της 26ης Ιουλίου 1995 (αποφάσεις).

Επί του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από την παράβαση των άρθρων 5 και 10 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ

Το γεγονός ότι η διοίκηση στηρίχθηκε σε εσφαλμένη νομική βάση συνιστά πλάνη περί το δίκαιο, αλλά η πλάνη αυτή δεν δικαιολογεί την ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως εφόσον η επιλογή αυτή, εντελώς τυπικής φύσεως, δεν είχε καθοριστική επίπτωση ως προς την εκτίμηση της διοικήσεως και επομένως ως προς το αποτέλεσμα της προσβαλλομένης αποφάσεως. Στην υπό κρίση υπόθεση, η επιλογή της νομικής βάσεως της προσωρινής μεταθέσεως του υπαλλήλου στη Βιέννη δεν είχε καθοριστική επίπτωση επί του περιεχομένου της προσβαλλομένης αποφάσεως (σκέψεις 23 και 24).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 3 Δεκεμβρίου 1996, C-268/94, Πορτογαλία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. I-6177, σκέψη 79· ΠΕΚ, 5 Ιουνίου 1996, T-75/95, Günzler Aluminium κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-497, σκέψη 55

Όσον αφορά την αποζημίωση εγκαταστάσεως, δεδομένου ότι το άρθρο 5, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ προβλέπει κατ' αποκοπή παροχή, εφόσον η εγκατάσταση του υπάλληλου αποδεικνύεται βάσει των εγγράφων που απαιτεί η παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της ίδιας διατάξεως, ο ενδιαφερόμενος δεν είναι υποχρεωμένος να αποδείξει την ύπαρξη πραγματικών δαπανών. Υπό τις συνθήκες αυτές, όταν ο υπάλληλος καλείται να αλλάξει τόπο διαμονής για να αναλάβει τα καθήκοντά του σε νέο τόπο υπηρεσίας, πρέπει να του καταβληθεί η αντισταθμιστική αποζημίωση, πλην εξαιρετικών περιστάσεων, αναλόγων προς κατάχρηση εξουσίας (σκέψεις 28 και 29).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 9 Νοεμβρίου 1978, 140/77, Verhaaf κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1978, σ. 635, σκέψεις 18 και 22· προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Sir Gordon Slynn στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση ΔΕΚ, 18 Μαρτίου 1982, 90/81, Burg κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1982, σ. 983, 995· ΠΕΚ, 30 Ιανουαρίου 1990, T-42/89, Yorck von Wartenburg κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1990, σ. II-31, σκέψη 23· ΠΕΚ, 4 Ιουλίου 1990, T-42/89 ΟΡΡΟ, Κοινοβούλιο κατά Yorck von Wartenburg, Συλλογή 1990, σ. II-299, σκέψη 20· ΠΕΚ, 12 Δεκεμβρίου 1996, T-33/95, Lozano Palacios κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. II-1535, σκέψη 62· ΠΕΚ, 12 Δεκεμβρίου 1996, T-74/95, Monteiro da Silva κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. II-1559, σκέψη 62

Όσον αφορά την ημερήσια αποζημίωση, με το άρθρο 10 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ αναγνωρίζεται στον υπάλληλο, ο οποίος αποδεδειγμένα είναι υποχρεωμένος να αλλάξει τόπο διαμονής για να αντεπεξέλθει στις υποχρεώσεις του άρθρου 20 του ΚΥΚ, το δικαίωμα για ημερήσια αποζημίωση μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιεί τη μετακόμισή του. Η αποζημίωση αυτή, η διάρκεια χορηγήσεως της οποίας δεν μπορεί να υπερβεί ορισμένα όρια, αποβλέπει στην αντισταθμίση των εξόδων και των ενοχλήσεων που προκαλεί στον υπάλληλο η ανάγκη να μετακινηθεί ή να εγκατασταθεί προσωρινώς στον τόπο υπηρεσίας του, διατηρώντας, επίσης προσωρινώς, την κατοικία του στον τόπο της προσλήψεώς του ή της προηγούμενης τοποθετήσεώς του (σκέψη 40).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 5 Φεβρουαρίου 1987, 280/85, Μουζουράκης κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 589, σκέψη 9· ΠΕΚ, 10 Ιουλίου 1992, T-63/91, Benzler κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2095, σκέψη 20

Εν προκειμένω, ο προσφεύγων δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία περί των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ή περί των ενοχλήσεων τις οποίες υπέστη κατά την επανεγκατάστασή του στην οικία του στην Ισραήλ, τη δυνατότητα χρήσεως της οποίας είχε διατηρήσει κατά την παραμονή του στη Βιέννη. Επομένως, η κατάσταση του προσφεύγοντος ουδόλως αντιστοιχούσε στον σκοπό του άρθρου 10 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, υπό το φως του οποίου πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται η ίδια αυτή διάταξη. Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί, στο μέτρο που στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 10 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ (σκέψεις 41 και 42).

Διατακτικό:

Το Πρωτοδικείο απορρίπτει την απόφαση της Επιτροπής περί αρνήσεως καταβολής στον προσφεύγοντα της αποζημιώσεως εγκαταστάσεως.

Η Επιτροπή υποχρεούται να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό της αποζημιώσεως που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 3, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων νομιμοτόκως προς 8 % ετησίως από της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως.

Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.